

La igualtat

Una xica d'uns vint-i-un anys vivia al centre de Madrid des de en feia deu, estudiava filosofia a la universitat i a les nits treballava a un bar per poder pagar-se el grau. Era dijous i aquell dia tot va canviar.

Fátima estava de camí a la seua facultat a las set i mitja, sempre feia el mateix trajecte, anava recte, després a l'esquerra, seguia fins arribar a la fusteria del cantó i girava a la dreta, ja solament havia de caminar recte quinze minuts i arribava a la seua universitat. Quan va arribar, va notar que tot el món la mirava, es sentia observada per tota la gent que tenia el mateix destí que ella, la classe d'història de la filosofia. Va seure on sempre es seia. Esperava impacient la seua companya de classe, Maria, per contar-li un fet que ni ella mateixa es creia. Maria va arribar, va veure a Fátima, la va observar per uns minuts i es va seure a l'altre cantó. Fátima no podia creure que per la seua aparença la seua companya ja no volguera establir amistat amb ella.

Fátima havia decidit tapar-se el cap per la seua religió i perquè així ella ho volia. Abans d'aquell dia no s'havia tapat el cap mai, per això de les mirades penetrants que la gent li feia i la hipocresia que la seua amiga havia demostrat.

No es volgué callar. Quan va acabar la classe es posà en mig de la gran classe abans que ningú abandonara el recinte i davant de tots va dir: "Què? Ja no penseu que sóc la mateixa? Aquest mocador que tinc al cap no ha canviat la forma que tinc de pensar ni la forma que tinc de ser. Al contrari, l'ha millorada. M'ha fet millorar a mi i m'ha fet vore que aquelles persones que tant estimava i tant pensava que eren persones obertes al respecte per la diversitat de religions i de qualsevol cosa no eren com deien." Es va fer un silenci. Ningú va contestar. Fátima va agafar la seua motxilla i se'n va anar. Es sentia feliç i trista a la vegada. Feliç per ser ella mateixa i demostrar que ser d'una religió o d'una altra no significava canviar. Trista per tota la gent que té prejudicis de la gent musulmana, catòlica, jueva, hebrea... de la religió que no és la seua i encara en aquesta època no hi haja respecte entre els uns i els altres, ja que, tots som iguals.